

فصل سوم

ویژگی‌های فرهنگی استان سیستان و بلوچستان

ویژگی‌های فرهنگی استان

درس نهم: مردم‌شناسی فرهنگی استان (آشنایی با آداب و رسوم)

خصوصیات فرهنگی مردم سیستان و بلوچستان

استان سیستان و بلوچستان مردمانی سخت کوش، بالایمان، غیور، متعهد، وطن‌دوست، مهریان، مرزدار، رشید، خیراندیش و ساده‌زیست دارد. آنها در میهمان‌نوازی زبانزد عام و خاص‌اند؛ ورود میهمان را به خانه خود، مایه برکت می‌دانند و بر این باورند که روزی میهمان از پیشانی و اقبال خودش است. به بزرگان احترام می‌گذارند و بیوند خانوادگی در طایفه محترم شمرده می‌شود.

ویژگی‌های سیستانی واقعی: «مردمانی خوش‌رفتار، مؤمن، نیکوکار، پرلاش، کم‌توقع، قدرشناس و اهل علم هستند. مردان و زنان آن پاکیزه و باحمیت‌اند، چنان‌که فردی از آنان را به دیگر جای، اندر پاکیزگی یار نباشد و اصالتاً آریایی و ایرانی هستند».

ویژگی‌های بلوچ واقعی: مردم بلوچستان از قدیم‌الایام به صفات نیکوبی همچون سخت‌کوشی، میهمان‌نوازی، مؤمن‌بودن، طالب رزق حلال، امانت‌داری و همیاری شهره عام و خاص بوده‌اند. قوم بلوچ، قومی اصالتاً آریایی و ایرانی و وطن‌دوست هستند و به زندگی سخت در بیابان‌ها و کوهستان‌ها عادت دارند. آنها به زبان خاص خود که به بلوچی معروف است، سخن می‌گویند.

فعالیت

دانش‌آموز عزیز

- ۱- ویژگی‌های مردم سیستان چگونه است؟
- ۲- ویژگی‌های مردم بلوچستان چگونه است؟
- ۳- شما کدام‌یک از ویژگی‌های مردم استان را دوست دارید؟

بخش‌هایی از ویژگی‌های فرهنگی استان

از جاذبه‌های مهم استان، ویژگی‌های فرهنگی کم‌نظری آن است. این ویژگی‌ها بیشتر در عناصر فرهنگی همانند زبان، دین و مذهب، لباس، موسیقی، جشن‌ها و آیین‌های مذهبی ملی، صنایع‌دستی و بازی‌های محلی به چشم می‌خورد.

۱- زبان مردم استان

(الف) زبان مردم سیستان: زبان مردم سیستان فارسی دری است که به صورت شکسته تلفظ می‌شود. لهجه سیستانی به زابلی(زاولی) معروف است که ریشه زبان فارسی و یادگار هخامنشیان و اوستاست. در سال ۲۴۷ هـ.ق یعقوب لیث صفاری به مرور

زمان دولت مستقل ایران را بعد از تسلط اعراب در سیستان بنا نهاد. وی زبان پارسی دری را زبان رسمی ایران قرار داد که تاکنون رسمیت دارد.

ب) زبان و لهجه بلوچی : این زبان به تحقیق، از جمله گویش‌های مهمن ایران است که در اثر دشواری رفت‌وآمد در قرن‌های گذشته و ناآمیختگی با دیگر لهجه‌ها، صورت اصلی کلمات و لغات اصیل این گویش محفوظ مانده است. زبان بلوچی در میان لهجه‌های مختلف پارسی، قدیمی‌ترین شکل و ترکیب را داراست. این زبان به دو گویش تقسیم می‌شود: بلوچی سرحدی و بلوچی مکرانی.

فعالیت

دانش آموز عزیز

- ۱- گویش مردمان سیستان چگونه است؟
- ۲- گویش‌های مردمان بلوچستان چگونه است؟

۲- دین و مذهب : قبل از اسلام بیشتر مردم استان زردشتی بوده‌اند و امروزه اکثریت مردم این منطقه مسلمان‌اند که به دو مذهب شیعه دوازده امامی و سنّی حنفی تقسیم می‌شوند. ابوحنیفه، پیشوای مذهب حنفیه از شاگردان امام جعفر صادق(ع) بوده است. از دیرباز در تمام شهرهای استان مسلمانان شیعه و سنّی در کنار هم زندگی می‌کنند. آنان از گذشته تاکنون در غم و شادی، مراسم دینی و جشن‌های ملی به طور مشترک حضور می‌باشند.

۳- پوشاسک مردم استان : لباس مردان و زنان استان به اقتضای شرایط اقلیمی با لباس مردم دیگر نواحی ایران تفاوت دارد. لباس‌های بومی و سنتی در بعضی مناطق تنها در مراسم خاص پوشیده می‌شود، و در برخی مناطق نیز به فراموشی سپرده شده است، در مناطق مرزی بلوچستان هم لباس محلی و سنتی مردم تحت تأثیر نوع پوشش کشورهای همسایه قرار گرفته و دچار تغییراتی شده است.

شکل ۱-۹- پوشاسک و آداب و رسوم استان

ویژگی‌های فرهنگی استان

۴- جشن‌ها، موسیقی، رقص و آواز : جشن عروسی در سیستان و بلوچستان، همراه با اجرای موسیقی شاد و رقص زیبای مردان و زنان صاحب ذوق و سرخوش برگزار می‌شود. در مراسم عروسی سیستان رقص‌های گوناگون مانند رقص شمشیر، چوب بازی و رقص با دو چوب اجرا می‌شود. دست‌افشانی و پای کوبی دسته‌جمعی مردان و زنان بسیار زیبا و نشاط‌انگیز و دیدنی است.

شکل ۲-۹- چوب بازی و رقص شمشیر محلی سیستان

بیشتر بدانیم

موسیقی و رقص : استان سیستان و بلوچستان از نظر آثار فرهنگی، باستانی، گذشته تاریخی و جاذبه‌های گردشگری جایگاهی والا دارد. این استان از نظر فرهنگ عامه نیز بسیار غنی و شایسته تحقیق و بررسی است. ترانه‌های عامیانه یا دو بیتی‌های سیستانی و بلوچستانی بخش مهمی از این گنجینه فرهنگی را شامل می‌شود. به هر حال موسیقی در استان، بخش جدایی ناپذیر زندگی مردم به ویژه در مراسم شادی است.

موسیقی سیستان : این موسیقی متأثر از احساسات و عواطف هنرمندان خوش‌ذوق بومی است و با ابزار موسیقی خود، به آسانی می‌توانند آهنگ‌های اصیل ایرانی را بنوازن. ابزار موسیقی سیستان، دهل، سُرنا، قیچک، سمعاء، دف، دایره و ... است.

مشهورترین آوازهای سیستانی : رباعی و رجزخوانی در مراسم عزا و سوگواری ائمه اطهار، دو بیتی و چهاربیتی‌خوانی در مراسم شادی و مولودی‌خوانی‌ها و همچنین ترانه‌های حنابندان از مهم‌ترین آوازهای سیستانی به‌شمار می‌رود.

موسیقی بلوچستان : این موسیقی در میان انواع موسیقی نواحی مختلف ایران، از ماهیت و کیفیت ویژه‌ای

شکل ۳-۹—ساز بلوجی

برخوردار است. به علت همچوar بودن
بلوچستان با کشور پاکستان موسیقی آن نیز
تحت نفوذ و تأثیر متقابل دو فرهنگ بلوجی و
هندي قرار گرفته و باعث شده طی چند قرن
اخير از تأثيرات موسیقی دنيا دور نماند.
موسیقی مناطق ايرانشهر طی سالیان دراز،
شادی بخش مردم اين سامان بوده است.
دهل، سرنا و دونلي از جمله سازهاي رايح
منطقه به ويزه در بمپور و دلگان رونقا فراز
majals جشن و سرور بوده است. از

مشهورترین آوازها که بر ساز منتقل شده‌اند می‌توان زهيروك، لیکو، متک، آوازهای نازینک، لارو، سپت، شپتاک
و ... را نام برد. قیچک، تنبورک، نی، بنجو(شبيه سه تار هندی) و ... از جمله آلات موسیقی بلوچستان به حساب
می‌آيند.

آيin های ملّی و مذهبی

۱— مراسم مذهبی: مهم‌ترین مراسم مذهبی استان عبارت‌اند از: عیدفطر، قربان، مبعث و ولادت حضرت
محمد(ص)پیامبر اسلام، ولادت حضرت علی(ع)، مراسم آيin نیمة شعبان، مراسم سحرخوانی و رمضان خوانی در
شب‌های ماه مبارک رمضان و مراسم عزاداری در ماه محرم با اجرای تعزیه و سوگواری.

۲— محظوظ ترین آيin های ملّی: در ایام نوروز به ويزه روز سیزده فروردین مردم به گردش در طبیعت و
دیدن آثار تاریخی می‌پردازند؛ جشن می‌گیرند و شادی می‌کنند. مردم اين استان مراسم و آيin های بسيار زيبابی نيز در
هنگام تولد و ازدواج دارند.

۵— بازی‌های محلّی استان: بازی‌های محلّی مجموعه‌ای از حرکات و فعالیت‌های جسمی و ذهنی است که سبب شادی،
سرزنگی، لذت، طراوات و گسترش ارتباط با ديگران می‌شود. ورزش و بازی در استان قدمت زیادی دارد و هنوز هم در بعضی مناطق
استان انجام می‌شود. بازی‌ها متناسب با شرایط اقلیمی و اوضاع اجتماعی و فرهنگی مردم سرزمین‌های گوناگون پدید آمده‌اند. از
جمله اين بازی‌ها می‌توان به بازی خوسو، کبدی، شيطونک و چوب بازی در سیستان و بازی لگوش، بکش بکش در بلوچستان اشاره
کرد. دو مورد از اين بازی‌ها را برای نمونه توضیح می‌دهیم.

نحوه بازی کبدی در سیستان: تعداد بازيکنان هر تیم ۱۰ نفر و ابعاد زمین 12×5 متر مربع است. تیم شروع کننده بازی از

ویژگی‌های فرهنگی استان

شکل ۹-۴- کبدی پسران

خط وسط داخل زمین یک نفر را به داخل زمین حریف می‌فرستند. فرد مهاجم با گفتن کبدی سعی دارد با حفظ نفس خود(بدون عمل بازدم) به یکی از افراد تیم مقابل دست بزند و به زمین خود برگردد. اگر نفس بکشد و یا توسط افراد رقیب گرفته شود و به خط نرسد بازنه است و باید از میدان خارج شود. هر بار نوبت به فردی از تیم مقابل می‌رسد تا زمانی که تمامی بازیکنان یک تیم خارج شوند و بازنه محسوب شوند. در این بازی هیجان‌انگیز نفس‌گیر که بازی بومی سیستان است، قدرت و سرعت حرف اول را می‌زند.

نحوه بازی لگوش در پلوجهستان: تعداد افراد شرکت‌کننده ۵ تا ۱۰ نفر است. در این بازی مثل گرگ بازی ابتدا «ده، بیست، سی، چهل» می‌کنند و همه می‌روند کنار و نفر آخر می‌ماند به نام گرگ با یک لنگ که حالت تابیده دارد و وسیله سوختن بازیکنان است. گرگ با این لنگ بازیکنان دیگر را دنبال می‌کند. همه افراد برای نجات از گرگ شدن، به اطراف می‌دوند. وقتی لنگ به فردی اصابت کرد، همان فرد شکست‌خورده گرگ می‌شود و لنگ بافته شده را به گرگ تنبل می‌دهد.

فعالیت

دانش آموز عزیز

- ۱- در محل زندگی شما کدام نوع بازی محلی رایج است؟ یکی از آنها را انتخاب و شرح آن را بنویسید.
- ۲- یکی از بازی‌های محلی را که توضیح داده شده، با همکاری دییر محترمان و یا مرتبی ورزشستان اجرا کنید.

در پایان بازی احساس خود را بنویسید.

۶- صنایع دستی: بانوی سیستانی و بلوچ در اوقات فراغت نیز از پای نمی‌نشینند و به بافت فرش، گلیم، خورجین، سیاه‌چادر و همچنین گل‌دوزی، خامه‌دوزی می‌پردازند.

بیشتر بدانیم

صنایع دستی سیستان: یافته‌های باستان‌شناسی و پژوهش‌های مردم‌شناسی بیانگر این موضوع است که هنرهای بومی و سنتی در سیستان از قدمت بسیار زیادی برخوردار است.

فرش سیستان: قدمت فرش بافی در سیستان به ۲۵۰۰ سال قبل یعنی زمان ورود سکاها به سیستان برمی‌گردد. فرش سیستان در جهان از شهرت زیادی برخوردار است زیرا روش بافتگی سیستانی‌ها به یافته‌های سکایی جهان باستان پیوند می‌خورد و دارای گره ترکی که نشانه‌ای از کهن‌ترین فرش جهان، پازاریک یا پازیریک است.

شکل ۹-۵—فرش سیستان

خامه‌دوزی: خامه‌دوزی نوعی سوزن‌دوزی خاص منطقه سیستان است که نقوش آن با نخ ابریشم روی پارچه نخی دوخته می‌شود. نقوش با توجه به نوع دوختشان حالت برجسته‌ای بر روی پارچه دارند که این حالت موجب زیبایی پارچه می‌شود. کاربرد خامه‌دوزی روی لباس، جانماز، رومیزی، رولباسی، کوسن و عرقچین است. از جمله صنایع دستی دیگر منطقه سیستان حصیر بافی، فلزگری، گلدوزی، پولک‌دوزی، آینه‌کاری، پشتی‌بافی، نمدمالی، بافت گلیم، سفره نخی، پرده‌بافی، توتون‌سازی (قایق محلی) و ... است.

ویژگی‌های فرهنگی استان

شکل ۹-۶- خامه‌دوزی سیستان

صنایع دستی بلوچستان در کنار زندگی متدالوں روزمره، زنان هنرمند دست‌ساخته‌ها و دست‌بافته‌های زیبایی را خلق می‌کنند که بخشی از آن را خود استفاده و بخشی را هم جهت فروش به نقاط دیگر صادر می‌کنند. سوزن‌دوزی، سکه‌دوزی، دکمه‌دوزی، سفال‌گری، بولک و منجوق‌دوزی مشهورترین هنر زنان این منطقه است.

از دیگر صنایع دستی بلوچستان: آینه‌کاری، گلیم و سیاه‌چادر، زیورآلات سنتی، دوخت لباس‌های زیبای محلی، بلوچی‌دوزی و صدف‌بافی را می‌توان نام برد.

(ب)

(الف)

شکل ۹-۷- نمونه‌هایی از صنایع دستی بلوچستان

شکل ۸-۹ سوزن‌دوزی بلوچی

سوغات استان

سوغات محلی سیستان شامل انواع نان لواش، تافتون، غتلمه، بورک، شیرینی‌جات محلی (کلوچه‌خرمایی، تجگی، خرمالندو)، آچار (نوعی چاشنی غذا)، کشک‌زرد و انگوری‌اقوتی، خربزه و هندوانه زابلی، پوشک محلی و انواع صنایع دستی است.

سوغات محلی در بلوچستان خرما، میوه‌های گرسیری (ابه، موز، خربزه‌درختی)، پوشک محلی و انواع صنایع دستی است.

فعالیت

دانش‌آموز عزیز

۱- چند نمونه از صنایع دستی سیستان را نام ببرید.

۲- مهم‌ترین صنایع دستی بلوچستان را نام ببرید.

۳- کدام صنایع دستی و سوغات محلی استان بیشتر مورد استفاده قرار گرفته است؟

۴- ابزار و آلات موسیقی سیستان کدام‌اند؟

۵- چند نمونه از ابزار موسیقی بلوچستان را نام ببرید.

فصل چهارم

پیشینه و مفاهیر استان سیستان و بلوچستان

